

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

ZIEMEĻKALIFORNIJAS LATVIEŠU LUTERĀŅU DRAUDZES IZDEVUMS

2013. GADA SEPTEMBRIS, Nr. 263

Draudzes mācītājs, prāv. Kārlis Žols
Tel: 925-788-1101; e-pasts: karliszols@gmail.com
2712 Oak Rd. Apt.65, Walnut Creek, CA, 94597
Interneta mājas lapa: zkldraudze.wordpress.com

Draudzes mācītājs Kārlis Žols

Mēneša vēstījums

Nenoliedzami, Jēzus vēsts ir nevardarbīga un radikāli iekļaujoša, tomēr dažviet evaņģēlijā mēs ar izbrīnu it kā atduramies pret vārdiem par šķelšanos, dalīšanos, konfliktiem. Piemēram, Lūkas evaņģēlija 12. nodaļā ir teikts: „Es esmu nācis nest šķelšanos” un turpat tālāk, ka tēvs nostāsies pret dēlu un otrādi, māte pret meitu un otrādi, vīramāte pret vedeklu un otrādi. Tas nav kaut kas vienkārši un viegli saprotams un pieņemams. Un tomēr, padomāsim, vai patiešām mums vienmēr ir jāpiekrīt viens otram? Vai tomēr mēs pārāk daudz neiegrimstam kompromisos „mīlā miera labad”? Vai tā nav? Turklāt, turpat tālāk šajā, Lūkas evaņģēlija vietā Jēzus mums liek atzīt, ka mēs esam iemācījušies un saprotam tik daudzas lietas, un tomēr viņš vaicā "kāpēc jūs nepazīstat šo laiku?"

Viņa paša laiks bija vajāšanu laiks kristiešiem, kas nevēlējās sadarboties ar romiešu sociālajām un politiskajām normām. Savukārt mūsu laiks - divdesmit pirmais gadsimts piedāvā ne mazāk apokaliptiskas noskaņas visai cilvēcei – un nevis tāpēc, ka kā kāds kaut ko būtu personīgi, morāli pārkāpis, bet tāpēc, ka civilizācija ir radījusi politisku un sociālu piesārņojumu zemē, gaisā, ūdenī, cilvēku dvēselēs, uztverē par dzīvi.

Te nu arī mums jāatzīst, ka patiešām bieži nesaprotam ne savu laiku, kurā dzīvojam,

ne arī to, kas mūs šajā laikā apdraud. Un tam nav nekāda sakara ar kādu Dieva tiesu, Dieva dusmām. Vēl arvien šodien, divdesmit pirmajā gadsimtā, varbūt pat vēl vairāk kā senāk rietumu civilizācija ignorē komerciālu izmantošanu, ekoloģiskas, sociālas un politiskas netaisnības. Protams, jāatzīst, ka arī austrumu pasaulē, kura tiecas pretī rietumu labklājībai, ir tās pašas pazīmes, tās ieņem to pašu graužošo kursu, par ko liecina situācija Ķīnā, Indijā un citur.

Un vēl, te ir runa par cilvēku apzinātām izvēlēm. Tā ir apzināta izvēle, ka valdības izvēlas subsidēt neatjaunojamus enerģijas avotus, tā ir apzināta izvēle - atbalstīt īstermiņa ekonomikas pieaugumu, nevis ilgtermiņa risinājumus, un tā vēl un vēl... Un tā visa kontekstā ir jāvaicā - kas ir tā uguns, ko Jēzus met pār pasauli, ja ne uguns, kas deg, lai Dieva valstība izpaustos kā taisnīgums, līdzcietība? Kas ir tā uguns, ko Jēzus met pār pasauli, ja ne uguns no Dieva radikālisma? Kristus ir kā uguns elements - uguns, kas attīra, dziedē un iededzina jaunu kaislību mūsu sirdīs, un liek kaut ko vairāk saprast – no jauna, par sevi, šo laiku – politiku, ekonomiku, garīgām norisēm - būt informētiem, nevis no kāda televīzijas kanāla vai radio stacijas, bet domāt pašiem. Un tas, kā izrādās, nemaz nav tik vienkārši...

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

DIEVKALPOJUMI SEPTEMBRĪ

SESTDIEN, 9./7. PLKST. 12.00	SACRAMENTO, sešpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem, pie Veltas Ramanis, 400 Rosewood Court, Roseville, Ērgelniece Rasma Rekšāne
SVĒTDIEN, 9./8. PLKST. 13.00	DRAUDZES DĀRZA SVĒTKI SARATOGA: 12635 Indio Court Pie Anitas un Maigoņa Norāniem
SVĒTDIEN, 9./15. PLKST. 11.00	SAN FRANCISCO, septiņpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem, dievkalpojums ar Dievgaldu, 425 Hoffman ielā, ērgelniece Rasma Rekšāne
SVĒTDIEN, 9./22. PLKST. 11.00	SAN FRANCISCO, astoņpadsmitā svētdiena pēc Vasarsvētkiem, dievkalpojums ar Dievgaldu, 425 Hoffman ielā, ērgelniece Rasma Rekšāne

DIEVKALPOJUMI OKTOBRĪ

SVĒTDIEN, 10./13. PLKST. 11.00	SAN FRANCISCO, divdesmit pirmā svētdiena pēc Vasarsvētkiem, dievkalpojums ar Dievgaldu, 425 Hoffman ielā, ērgelniece Rasma Rekšāne
SVĒTDIEN, 10./13. PLKST. 15.00	SAN JOSE-LOS GATOS, divdesmit pirmā svētdiena pēc Vasarsvētkiem, 16548 Ferris Ave, Los Gatos Ērgelniece Rasma Rekšāne
SESTDIEN, 10./19. PLKST. 12.00	SACRAMENTO, divdesmit otrā svētdiena pēc Vasarsvētkiem, Lutheran Church of the Cross, 4465 H Street, Ērgelniece Rasma Rekšāne
SVĒTDIEN, 10./20. PLKST. 11.00	SAN FRANCISCO, Pļaujas svētku dievkalpojums ar dievgaldu. Pēc dievkalpojuma draudzes bazārs Ērgelniece Rasma Rekšāne 425 Hoffman ielā

Aicinām jauniešus pieteikties uz iesvētes mācību nodarbībām pie māc. Kārļa Žola: e-pasts: karliszols@gmail.com, tel.: 925-788-1101. Iesvētības paredzētas 2014. gada pavasarī.

ZIEMEĻKALIFORNIJAS LATVIEŠU DRAUDZE

LAIPNI AICINA VISUS UZ

DĀRZA SVĒTKIEM,

kurus sāksim ar garīgu ievadījumu

SVĒTDIEN, 8. SEPTEMBRĪ PLKST.13.00

PIE MAIGOŅA UN ANITAS NORĀNIEM

12635 INDIO COURT, SARATOGA

TEL. 408-252-1423

Būs garšīgas pusdienas, atspirdzinājumi un mantu izloze.

Baudīsim skaisto vasaras laiku un Norānu ģimenes viesmīlību!

Ziedojums - \$25. VISI IR MĪĻI GAIDĪTI!

Ziemeļkalifornijas latviešu lut. draudzes valde sirsnīgi aicina
visus uz

PLAUJAS SVĒTKU BAZĀRU

svētdien, 20. oktobrī.

Jūsu izklaidei, arī šoreiz Bazārā arī spēlēsīm „Jeopardy” spēli.

Arī šogad 20. oktobrī plaujas svētku Bazārā notiks izloze, kuru cenšamies uzturēt par jauku mūsu Plaujas svētku daļu. Tādēļ aicinām Jūs ziedot bazāra izlozei tādas priekšmetus, kurus Jums pašiem būtu prieks izlozēt. Šos Jūsu ziedotos priekšmetus aicinām nogādāt Draudzes namā pirms Plaujas svētkiem. Ja Jums ir jautājumi par šo mantu nogādi uz Draudzes nam, lūdzam zvanīt vai nu Ingrīdai Skrabei, tel: 408-395-

2613 vai Jogitai Jurevskis, tel:650-359-4025

Pīrāgam, nabagam,
Krāsni kājas nosvilušas;
Ejat, bērni, ķerat ciet,
Ēdat viņu dziedādami.

Arī šajā gadā, lai mums tā negadītos, un katra latviešu saimniece godos galdā varētu celt savus pīrāgus - aicinām uz pīrāgu cepšanas pēcpusdienu vienu dienu pirms Draudzes Pļaujas svētku bazāra sestdien, 19. oktobrī, plkst. 2. pēcpusdienā Draudzes namā. Griezīsim gaļu, mīcīsim mīklu, dalīsimies katrs savā cepšanas pieredzē un kopīgi arī baudīsim, kas mums sanācis... Aicināti tie, kam par pīrāgu cepšanu nav pilnīgi nekādas priekšzināšanas, kā arī pieredzējušas pīrāgu cepējas vai cepēji, kundzes un kungi, zēni un meitenes, kas interesējas par pīrāgiem un to cepšanu.

Iveta Kalnozola

ZIEMEĻKALIFORNIJAS LATVIEŠU LUT. DRAUDZE PIEŠĶIR

ARTURA JULLAS STIPENDIJAS

Līdz \$10,000. – kopsummā, kā finansiālu atbalstu centīgiem universitātes, koledžas vai kādas citas valsts atzītas augstākās mācību iestādes studentiem.

Stipendijas domātas studentiem, kas pierādījuši ne tikai labas akadēmiskās sekmes, bet arī interesi un spējas uzturēt un veicināt latviešu valodas, kultūras un sabiedriskās vērtības.

Priekšroka tiek dota Ziemeļkalifornijā un ASV rietumkrastā dzīvojošiem studentiem. Pieprasītājiem jāiesniedz savas dzīves apraksts, kurā minēti sasniegumi, aktivitātes un nākotnes ieceres.

Pieprasījumi un vismaz divu sabiedrisko darbinieku – piemēram, skolotāju vai mācītāju atsauksmes iesūtāmas līdz šā gada 25. decembrim draudzes priekšniekam Gvīdo Bergmanim, 678 Daffodil Drive, Benicia, CA 94510, tel: 707-748-0138, fax: 707-748- 0971, e-pasts: gbergsf1@aol.com

PĀRDOMĀM: FRAGMENTI NO INTERVIJAS AR PRĀVESTU MODRI PLĀTI JĒKABPILS LAIKRAKSTĀ „BRĪVĀ DAUGAVA”

Mūsdienu lielais domātājs Andreass Eberts saka: "Cilvēkam pēc pusmūža ir jāsāk pārdomāt, vai līdzšinējā dzīve ir tāda, kādu viņš vēlas dzīvot arī turpmāk". Es – *nē*. Taču ik nākamā diena ir jauna iespēja dzīvot to kopā ar Dievu. Tad pamazām saproti, ka tavs šīs zemes mūžs – par spīti visām kļūdām un neveiksmēm – ir bijis labākais, tev piemērotākais. Romas Katoļu Baznīcas arhibīskaps Zbigņevs Stankevičs nupat Aglonas svētkos teica: "Dievs katram no mums ir sagatavojis pašu labāko. Laime ir mūsos. Lai to saņemtu, mums dzīvē jāveic tikai viena investīcija: uzticēt savu dzīvi Viņam." Brīnumaini par to rakstīja Bronislava Martuževa: "Izmazgā vēlreiz man acis tai ezera ūdenī spožā,/ viņi kur atsauli šūpo, vējš laimīgs pār pauguriem pūš./ Dvēsele, mūžīgi biedēta, piepeši saslēnās droša,-/ izmazgā maigi, lai redzu, cik labs bij' mans zūdošais mūžs."

BIEDĒJOŠI: PĒC 37 GADIEM LATVIEŠU BŪS IZTEIKTA MINORITĀTE

Sandra Kvaste, TVNET, 2013. gada 16. un 24. jūlijā

Tuvākajos gados imigrantu ieplūšana Latvijā ir neizbēgama. Tā uzskata Latvijas Universitātes Humanitāro zinātņu fakultātes Āzijas studiju nodaļas profesors Leons Taivāns.

Latvija ir mazapdzīvota

«Skaidrs, ka imigrācija būs, jo iedzīvotāji pasaulē ir sadalīti ļoti neproporcionāli. Latvija ir viena no tukšākajām vietām. Varbūt nav pati tukšākā. Mums ir 35 cilvēki uz kvadrātkilometru. Somijā tas skaits ir vēl mazāks – tie ir 15 cilvēki uz kvadrātkilometru, bet Somijā ir teritorijas, kas nav apdzīvojamas. Latvijā visas teritorijas ir apdzīvojamas. Kontrastam minēšu vairākas vietas, kas ir blīvi apdzīvotas, piemēram, Singapūrā dzīvo 7000 cilvēku uz kvadrātkilometru, Honkongā – 6000 cilvēku uz kvadrātkilometru, Holandē – 400 cilvēku uz kvadrātkilometru. No skaitļiem varam redzēt, ka Latvija pat Eiropas kontekstā ir mazapdzīvota. Varbūt vēl mazāk apdzīvota ir Mongolija, kur ir 1,7 cilvēki uz kvadrātkilometru.»

Iedzīvotāji un zeme

Otra problēma, profesora skatījumā, ir tā, ka iedzīvotāju koncentrācija nav saskaņojama ar apstrādājamo zemi, no kuras mēs visi iztiekam. «Piemēram, Tuvajos Austrumos dzīvo aptuveni tikpat daudz cilvēku, cik Eiropas Savienībā (ES), – nepilns pusmiljards, bet apstrādājamā zeme, kas ir derīga lauksaimniecībai, Tuvajos Austrumos ir 5-8% no visas teritorijas. Pārējie ir tuksneši un kalni. Es gribētu to salīdzināt ar Latviju. Ja Latvijā nolīstu mežus, mēs varam apstrādāt visu teritoriju, visus 100%. Turklāt iedzīvotāju skaits mums ir neliels. Tas nozīmē, ka mums būs iedzīvotāju masas spiediens. Teorētiski tas ir jau tagad. Uz Latviju spiedienu izdara no Tuvajiem Austrumiem.

Liels Turcijas spiediens

Šodien to dara diplomātiskie dienesti. Piemēram, Turcijas iedzīvotāju skaits ik gadu pieaug par 800-900 tūkstošiem cilvēku. Viņiem vajag šos cilvēkus kaut kur likt. Tāpēc

Turcijas valdība ļoti mērķtiecīgi strādā, tajā skaitā Baltijas valstu virzienā. Viņus interesē ne tik daudz Turcijas dalība ES, cik brīvās robežas. Viņiem nepieciešams kanalizēt liekos iedzīvotājus. Latvija ir viens no Turcijas mērķiem šajā ziņā. Jāsaka, ka arī Ķīnai ir tā pati problēma. Arī Ķīna mērķtiecīgi strādā šajā pašā virzienā. Viņi ir konkurenti.» Taivāns uz imigrāciju lūkojas kā uz dabas procesu. «Cilvēks ir dabas daļa. Dabas procesi iet uz izlīdzināšanos. Iedzīvotāji vienmēr ir migrējuši un migrē arī tagad. Mēs paši esam migrācijas liecinieki, piemēram, krievi Latvijas teritorijā ir migrācijas produkts. Tā ka ar migrāciju ir jārēķinās. Tur neko nevar izdarīt. Var cīnīties, var necīnīties. Migrācija vienkārši būs. Mums jādomā, kā mēs dzīvosim tālāk. Tur ir nopietni jautājumi.»

Par kādu migrantu daudzumu mēs runājam?

Taivāns piekrist demogrāfa Ilmāra Meža aplēsēm, ka pēc esošās migrantu dinamikas jau 2050.gadā latvieši būs izteikta minoritāte. **Šā gadsimta beigās latvieši būs tādā pašā stāvoklī kā lībieši tagad.** «Nācijas izžušanas process ir milzīgi ātrs. Domāju, ka mūsu bērni dzīvos pavisam citā Latvijā. Tā vairs nebūs tāda Latvija kā tagad. Labākajā gadījumā būs tikai nosaukums Latvija. Latvieši būs tāda sena minoritāte, kā tagad ir lībieši vai moni Taizemē,» viņš teica un minēja interesantas laika zīmes.

Vai mēs esam nākamie izmirstošie?

Piemēram, Likteņdārzs iekārtots vecās lībiešu teritorijās, kur latvieši agrāk nedzīvoja. Latviešu mitoloģijas tēli, piemēram, Lāčplēsis, akmeņi, Daugava, Staburags ir saistīti ar lībiešu vietām. Profesors puda viedokli, ka Likteņdārza veidotāji klausījuši savai zemapziņai, kas likusi projektu veidot vietā, kas simboliski saistās ar izmirušo lībiešu tautu – nesen mūžībā aizgāja pēdējā lībiešu valodā runājošā sievietē. Simboliskā mūsu Likteņdārza atrašanās vieta varētu signalizēt, ka mēs, latvieši, esam nākamie izmirstošie. «Mūsu nākotne ir izmiršana. Visa situācija ir ļoti nelāga. Man tas ļoti nepatīk. **Tur viss ir romantiski, bet tas ir tāds nāves romantisms.**» Taivāns vērsa uzmanību, ka latviešu meitenes ļoti aktīvi precas ar berberiem un arābiem. «Process notiek ļoti strauji. Tur vairs nebūs latviešu bērnu, jo islāms ļoti direktīvi pieprasa, lai bērni būtu musulmaņi. Parasti tā arī ir, īpaši ja viņi dzīvo kaut kur tur.» Savukārt šeit dzīvojošo jaukto ģimeņu locekļi varētu sarunāties abās vecāku dzimtajās valodās, bet viņu lojalitāte Latvijai laika gaitā varētu samazināties. «Domāju, ka nākamajai paaudzei vairāk būs formāla lojalitāte.»

Izšķirošā trešā paaudze

Vienlaikus profesors piekrita, ka ārpus Latvijas dzīvojošo lojalitāte pret dzimteni varētu būt lielāka nekā šeit uz vietas dzīvojošajiem. «Etniskās identitātes izjūta pēc kāda laika saasinās. Bieži vien saka, ka tas notiek trešajā paaudzē. Bet tad jau daudz kas ir zaudēts. Esmu papētījis mūsu emigrāciju – **trešajā vai ceturtajā paaudzē identitāte izšķīst** un realitātē tās vairs nav un ar to var nerēķināties.» Tieši trešās paaudzes pārstāvji un viņu rīcība var būt bīstama, domājot par Turcijas, Ziemeļāfrikas, Pakistānas un citu valstu imigrantiem Eiropā. «Vectēvs cīnījās par to, lai integrētos, tēvs tā kā būtu integrēts, bet izrādās, ka viņš nav integrēts. Viņš vienalga ir minoritāte – ES sabiedrība viņu nepieņem, jo viņam ir cita ādas krāsa, reliģija, viņš kaut kādā veidā ir citāds. Viņš ir gājis vietējās skolās, runā perfektā vietējā valodā, bet pārējā sabiedrība no viņa turas mazliet par gabalu. Tas izraisa saniknojumu trešajā paaudzē – mazbērnos, kas nereti savas identitātes un vēl vairāk savas pašapliecināšanās meklējumos reanimē sevī islāmu. Reliģija kā identitāte ir spēcīgāka nekā nacionalitāte, etniskā piederība.»

Reliģijas būtiskā ietekme

Viņš minēja piemēru – tiklīdz tās somugru tautas, kas 17.-19. gs. dzīvoja starp Igauniju un Somiju, pieņēma pareizticību, jau nākamajā, aiznākamajā paaudzē pazuda viņu iepriekšējais etnoss, un viņi kļuva par krieviem. «Reliģija ir ļoti spēcīgs asimilējošs spēks. Tāpēc tie, kas sevi sāk identificēt ar islāmu, nonāk konflikta situācijā ar apkārtējo sabiedrību, kas neatbalsta islāmu un darbojas pēc citiem principiem,» viņš teica un skaidroja, ka starp kristietību un islāmu pastāv ļoti liela principu atšķirība. Piemēram, kristietībā cilvēks, pat visniecīgākais, tiek uzskatīts kā partneris un līdzinieks Dievam, bet islāmā cilvēka partnerība ar Dievu tiek uzskatīta par lielu grēku. Šie principi laika gaitā iestrādājas arī sabiedrībā. Tāpēc patlaban nevar nosaukt nevienu izteikti demokrātisku islāma sabiedrību. Savukārt Latvijā sabiedrība ir izteikti demokrātiska. «Taču, ja tas notiks lēnām, varētu izveidoties nošķirtas kopienas. Mēs jau esam pieraduši pie divām kopienām. Latvieši ir tendēti uz asimilāciju,» Taivāns sacīja, piebilstot, ka vēsturē jau bijuši gadījumi, kad migrācijas rezultātā viena tauta iespiežas otras teritorijā un laika gaitā izveido savas kopienas, kas nepakļaujas vietējiem noteikumiem. Viena no musulmaņu pašizolācijas formām ir saistīta ar sieviešu lakatu hidžābu. «Mēs domājam – tā ir tikai islāma piederības zīme, lai viņas staigā ar lakatiem. Bet lakats nozīmē ļoti daudz. Lakats nozīmē, ka vīrietis, ja vien viņš nav brālis, brālēns vai tuvākais radnieks, nedrīkst lakatā tērptai sievietei tuvoties. Tas attiecas arī uz musulmaņiem. Par eiropiešiem vispār nerunāsim! Ja sievietes nav pieejamas Eiropas vīriešiem (un otrādi), nenotiek kopienų sajaukšanās. Bet šeit nav simetrijas. Ja vīrietis ir musulmanis, viņa sieva var palikt kristiete vai hinduiste, bet bērni noteikti būs musulmaņi. Protams, viņi būs izolēti no pārējās sabiedrības, viņus nekur īpaši nelaidīs, viņi ieklausies musulmaņu kopienā.» Profesors lēsa, ka **laika gaitā musulmaņu slēgtās kopienas Latvijā kļūs arvien lielākas**. Turklāt tās ir pašpietiekamas. «Tās (vismaz sākumā) nepieprasa nekādu valsts dalību, pabalstus vai pensijas, viņi sākumā iztiek ar mazumiņu, dzīvo ļoti pieticīgi. Viņu dzīves līmenis nav īpaši augsts,» viņš teica un norādīja, ka parasti šajās ģimenēs dzimst daudz bērnu, kuri vecumdienās rūpējas par vecākiem un vecvecākiem. Taivāns vērtēja, ka latvieši patlaban nevar izdarīt neko tādu, lai ilgtermiņā nepieļautu Latvijā sabiedrības modeli ar lielu skaitu cittautiešiem un iespējamiem konfliktiem.

Krievu valodas dominance

No vienas puses, pozitīvi, bet no otras - negatīvi, ka «latvieši nav uz konfliktiem. Redzam, ka mēs tagad darām visu, ko krievu kopiena grib. Mums pat nevienā valsts darbā nepieņem cilvēku, ja viņam nav krievu valodas zināšanas. Tas nekur oficiāli nav teikts, bet tā ir realitāte». Kāds profesora tuvinieks ilgāku laiku meklēja darbu valsts iestādēs un tāpēc viņa ģimene nejauši atklāja šo paradoksu. «Pirmais vai viens no pirmajiem jautājumiem, ko uzdod, ir – kā ir ar krievu valodu. Ja nav krievu valodas, sveiki! Tad tu Latvijas valsts iestādei neesi vajadzīgs. Par privātfirmām nemaz nerunājot. Tā kā var teikt, ka mēs darām visu, lai emigrantiem būtu labi. Ja šeit parādīsies vienveidīga imigrācija, piemēram, turku vai ķīniešu, **latvieši masveidā mācīsies turku vai ķīniešu valodas**.

Vai tas ir pareizi?

"Tas ir pilnīgi nepareizi! Tas ir ļoti asimilatoriski. Problēmas ir ar latviešu kultūras tipu. Ir divi kultūras tipi – pirmie ir kultūras emitenti, kas piešķir savu kultūru citiem. Krievi ir izteikti kultūras emitenti. Otrais tips ir kultūras recipienti, uzņēmēji. Latvieši nav vienīgā tauta, kas ir kultūras recipienti. Piemēram, Dienvidaustrumāzijā tādas ir malajiešu tautas. Viņi ir tipiski kultūras recipienti. Viņi visu ko uzņem. Viņi to uzkrāj kā daudzslāņainu torti. Latvieši to kultūras mantojumu neuzkrāj. Mēs to metām ārā, bet visu laiku uzņemam svešu kultūru kā nepārtrauktu procesu. **Tāda tipa kultūra, turklāt**

pie zemas dzimstības nav dzīvotspējīga. Tā izšķīdīs. Realitāte ir skarba. Tādu to vajag uztvert un ar tādu izpratni būvēt nākotni.»

Politīki neizprot iespējamo nākotni

Taivāns norādīja, ka vairākkārt uzrunājis Latvijas politiķus par šiem jautājumiem, taču viņu pārsteidz pie varas esošo zemais izpratnes līmenis. «Latviešiem un arī augstākajās varas instancēs esošajiem raksturīgi, ka viņi dzīvo sapņu pasaulē. Mēs domājam – skaitļi ir briesmīgi, bet varbūt kaut kā, gan jau kaut kā tiksīm cauri..»

Latviešu vērtības daudziem neinteresējot

Analizējot mūsdienu latviešu attieksmi pret latviskajām tradīcijām reālajā dzīvē, profesors akcentēja, ka latviešiem patīk jūsmot par Līgo svētku latviskajām tradīcijām un Dainu skapja vērtību, taču realitātē tikai dažiem cilvēkiem patiešām interesē latviešu tautas dziesmas. «Dainu skapis gandrīz nevienu neinteresē. Kādi desmit cilvēki akadēmiskajās aprindās atradīsies, kas ar to mazliet darbojas.» Ļoti daudz kas latviešu kultūrā ir pārņemts no citām tautām, piemēram, vācu un krievu. «Mēs esam maza tauta, mums ir maza inteliģence un kultūra. Pasaules mērogā tā nav nozīmīga. Tas ir jāsaprot. Varbūt **nevajag mīt sevi iekšā dubļos, bet jāskatās uz faktiem reālistiski.** Runājot par Latvijas turpmāko nākotni, Taivāns norādīja, ka arī Latvijas iedzīvotāju skaits ir salīdzinoši neliels. Mūsu valstī dzīvo aptuveni 2 miljoni iedzīvotāju, bet ik nedēļu pasaulē piedzimst 1,5 miljoni cilvēku. Kopumā gada laikā pasaulē piedzimst aptuveni 74 miljoni ļaužu. "Mēs pasaules demogrāfijas mērogā esam bezgala sīka vienība."

Vai kāds vispār lasīs latviski?

Profesors uzskata, ka latviešiem draud drīza izzušana. To viņš pārdzīvojot arī pats personīgi. «Rakstu grāmatas, bet saprotu, ka daru to tikai savai paaudzei. No nākamās paaudzes varbūt vēl kāds izlasīs, bet no aiznākamās paaudzes – droši vien nē, jo tajā paaudzē, visticamāk, vairs latviešu nebūs.» Latviešu valodu gaidot tāds pats liktenis kā izmirušo lībiešu valodu. Taivānā rit arī lībiešu asinis, taču viņš šajā valodā zinot tikai dažus vārdus. «Saiestība ar lībiešiem man ir romantisks noskaņojums, bet vairāk nekā.» Profesors uzskata, ka Igaunijas politiķa Martina Helmes izteikumi par imigrantiem nav pamatoti. Helme nācis klajā ar saukli «Ja melns, sūti atpakaļ», un šim, viņaprāt, būtu jāklūst par Igaunijas imigrācijas politikas pamatu. «Tas ir bezcerīgi. Politīki, protams, var izteikt šādas lietas, tas var rast atbalstu sabiedrībā, bet tā nebūs realitāte. Mēs esam daļa no dabas. Iedzīvotāju kustība vienmēr ir bijusi un būs. **Lielās nācijas samals mazās nācijas.** Radīsies jaunas nācijas. Ak vai, mēs piederam vecajām nācijām, kas pazūd. Tas nav patīkami, bet tā ir realitāte.»

BŪT, PIRMS DARĪT

Šovasar Latvijā viesojās Benediktiešu mūks un kristīgās meditācijas skolotājs no Lielbritānijas Lorens Frīmens. ZVV ievietojam daļu no Andas Burves-Rozītes intervijas ar viņu, kas publicēta žurnāla „IR” 13. augusta numurā.

Lorens Frīmens Latvijā nokļuva, pateicoties saitēm ar mācītāju Juri Rubeni. Uzaudzis Anglijā, garīdznieks jaunībā bija izmēģinājis laicīgo karjeru - studēja angļu literatūru Oksfordā, strādāja ANO, bankās un žurnālistikā. Neradis papildījumu, Frīmens 1977.gadā, 26 gadu vecumā, devās uz benediktiešu klosteri Londonā. Sastapa mūku Džonu Meinu, kas praktizēja kristīgo meditāciju, un aizrāvās ar to. Vēlāk sāka teoloģijas studijas Kanādā un izveidoja Pasaules Kristīgās meditācijas kopienu. Kopā ar Juri Rubeni viņš sarakstījis grāmatu *Krīzes iespējas*.

Meditācija kā dzīves līdzsvarošanas māksla.

Jūs jaunībā esat strādājis banku sektorā, medijos. Tas nozīmē, ka labi pazīstat stresu. Šķiet, patlaban stress ir gandrīz vai statusa jautājums - visi par to sūdzas un vienlaikus lepojas, cik aizņemti ir. Vai cilvēki ar stresu kaut ko zaudē?

Jā, fizisko un garīgo veselību, garīgo līdzsvaru. Protams, zināms stresa līmenis ir klātesošs katrā situācijā. Reizēm pat nepieciešams, lai pabeigtu iesākto noteiktā laikā. Taču mūsdienās stress pāraudzis visas robežas. Stress nozīmē, ka neesat pilnībā klātesošs brīdī, kurā pašlaik atrodaties. Tā ir diezgan perversa pasaules kārtība, ka cilvēkam bez mitas jābūt stresā, lai viņa darbs un personība tiktu novērtēta. Viens no pirmajiem fiziskajiem un psiholoģiskajiem ieguvumiem no meditācijas ir tas, ka stresa līmenis cilvēkā pazeminās.

Vai jums pašam stress palīdzēja meklēt garīgo ceļu?

Mūsdienās tiek uztverts ar cieņu, ka cilvēki vienlaikus paralēli veic vairākus darbus. Taču pētījumi psiholoģijā pierāda - šādā veidā pazeminās izdarītā kvalitāte. Meditācija māca fokusēties uz vienu tēmu noteiktā laika sprīdī. Tas uzlabo kvalitāti un pašsajūtu. Liels ienaidnieks veselībai ir uzmanības sašķelšanās. Manuprāt, mūsdienu cilvēkam nepieciešami kontemplatīvi [iedziļināšanās] treniņi, lai attīstītu «uzmanības muskuli». Trenāžieru zālē mēs trenējam savu ķermeni, rūpējoties par tā veselīgumu, bet uzmanības muskulis kaut kā paliek novārtā.

Kāpēc tā?

Mēs Rietumu kultūrā esam kļuvuši ļoti uzņēmīgi pret noteiktiem prāta stāvokļiem, piemēram, dusmām, iekāri, rijīgumu, skaudību. Katrs cilvēks ir tendēts uz kādu no tiem. Ja neuzmanāties, šie prāta stāvokļi var kļūt par mūsu ikdienas ieradumu.

Bērni mūsdienās ļoti agrīnā vecumā tiek pakļauti sacensības garam. Manā bērnībā bija gari vasaras brīvlaiki, varējām paspēt pat pagarlaikoties. Tas nemaz nav tik slikti! Tagad aizvien vairāk tiek veicināta konkurence. Bērni ir aizvien lielākā stresā. Tāpēc uzskatu, ka nepieciešams mācīt meditāciju skolās. Esmu dzirdējis, kā Starptautiskā Valūtas fonda menedžeri un investīciju baņķieri runā par savu pieredzi meditācijā. Reizēm man liekas, ka viņi kontemplatīvajā dzīvē guvuši dziļāku ieskatu nekā mūki, kuriem ār pasaules izaicinājumi netraucē.

Vai tā nav uzņēmīgu, veiksmīgu cilvēku ilūzija, ka viņi spēj visu - lūk, arī medītēt? Vai maz ir iespējams dzīvot intensīvu karjeras dzīvi, veltīt sevi ģimenei, kārtot sadzīves lietas un vēl pievērsties sevis izzināšanai?

Patiesībā meditācijas prakse palielina laika daudzumu, kas cilvēkam ir. Laika izjūta ir relatīva parādība, tā atkarīga no stresa līmeņa. Piemēram, zobārsta krēslā cilvēks pavada 30 minūtes, bet uztraucas par to divas iepriekšējās dienas. Arī tam meditācijas prakse var palīdzēt. Meditācija nav paredzēta tikai izredzētajiem vai dīvaiņiem. Ja mūks iesaka cilvēkiem medītēt divreiz dienā pa pusstundai rītā un vakarā, var domāt, tas tāpēc, ka viņu neviens nav pieņēmis darbā un viņam ir daudz brīva laika. Ja to pašu saka investīciju banķieris, skan citādi. Tas vairs nešķiet dīvaini un atrauti no cilvēku ikdienas dzīves.

Lūkasa evaņģēlijā ir kāds stāsts: Jēzus atnāk pie Martas un Marijas. Kad Marta viņu ierauga, tā iznāk no mājas, sveicina un atgriežas darbos. Bet Marija visu laiku pavada pie viņa kājām klusējot un klausoties. Šeit redzam divus cilvēku tipus - mūsdienu izpratnē Marta ir topmenedžeris, bet Marija darbinieks, kas strādā pie datora. Marta novirza visu savu enerģiju neskaitāmiem uzdevumiem un kādā brīdī vērsas pie Jēzus ar žēlabām: vai neredzi, ka visus darbus daru viena pati! Pasaki, lai Marija man palīdz! Daudzi cilvēki Martā droši vien varētu saskatīt sevi - viņa paveic daudz, jūtas pārgurusi, nevar tikt ar visu galā un ir dusmīga. Pirmām kārtām uz sevi, un vērš šīs dusmas uz pirmo nevainīgo cilvēku, kas atrodas blakus. Klasiskie stresa simptomi! Ko viņai atbild Jēzus? «Marta, Marta!» Ar to viņš atsauc viņu atpakaļ pie patiesās būtības. Stresa ietekmē mūsu patiesā būtība tiek sašķelta - pa mazam gabaliņam visos virzienos. Jēzus paskaidro Martai, ka viņa uztraucas un raizējas par tik daudzām lietām, bet tikai vienu lietu cilvēkam vajag - būt veselumam. Tas ir pasaules miera noslēpums. Ja cilvēks nav atklājis savu būtību un nedzīvo saskaņā ar to, viņš nespēj sadzirdēt citus. Tāpēc Jēzus saka: Marija izvēlējusies labāko daļu. Parasti cilvēki šo Bībeles nostāstu nespēj izprast - nav patīkami, ka Marta tiek kritizēta, bet Marija, kas neko nedara, slavēta. Taču tas jāsaprot dziļāk. Marta un Marija atspoguļo divas cilvēka dvēseles puses, divas smadzeņu puslodes. Šī stāsta jēga ir: «būt» nāk pirms «darīt». Nav iespējams kaut ko darīt, ja nav tā, kurš ir un to spēj.

Mūsu kultūras kontekstā var teikt - cilvēkam ir jāsabalansē *online* un *offline* brīži. Pirmkārt, miegs. Sekss. Radošums. Tās ir *offline* nodarbes. Un tad *online*, visas nodarbes, kas ietver zināmu stresu - iet uz darbu, salabot auto, iepirkties. Mūsu kultūras tendence ir palikt «onlainā» visu laiku. Tas cilvēkos rada hronisku nepatiku pret sevi. Pat skolas vecuma bērni nedabū kārtīgi izgulēties. Tas ir ļoti neveselīgi.

Kur paliek galvenais - patiesības meklējumi? Vai, dzīvojot sekulāru dzīvi, meditācija nekļūst vienkārši par vienu no interesantiem laika pavadīšanas veidiem? Vai tad patiesība nav meditācijas galvenais mērķis?

Jā, jo patiesība cilvēku dara brīvu no bailēm un ilūzijām. Es bieži meditēju kopā ar cietumniekiem. Saku - ir iespējams būt cietumā, arī atrodoties ārpus cietuma sienām. Mazāk svarīgi ir ārējie apstākļi. Visbūtiskākais - prāta stāvoklis. Starp citu, Aleksandrs Solženīcins, iznākot no Gulaga un atskatoties uz šo laiku, raudāja, jo tur viņš bija sapratis, ko nozīmē brīvība. Tu vari atrasties klosterī un būt savu kaislību, ilūziju vergs.

Vai cilvēks, kurā nav iekšēju pretrunu, kurš ir harmonisks, vispār var atrast garīgo fundamentu? Proti, vai ceļš uz mieru neved tieši caur nemieru?

Noteikti cilvēkam jāstāpjas ar konfliktu sevī, lai nonāktu pie miera. Ja šo konfliktu sevī neizprotam, projicējam to uz ārpasauli - attiecībās ar citiem, un bieži tas izlaužas visai asi. Cilvēka konflikts ar sevi ir iekšējā ceļojuma dabiska sastāvdaļa, vienalga, vai dzīvo klosterī, vai sekulārajā pasaulē. Kāds jauns cietumnieks, ko sastapu cietumā Anglijā, ir izdarījis slepkavību, par ko viņam piespriesti 20 gadi cietumsoda. Viņam ir 25 gadi, sācis medītēt. Viņš atzina, ka pirmo reizi dzīvē esot sapratis, ka ir dusmīgs cilvēks. Viņam bērnībā bija smagi konflikti ar tēvu, vēlāk problēmas skolā, viņš kļuva par bandas locekli, viņu notvēra policija. Visu dzīvi no agras bērnības viņš bijis dusmu pilns. Savā ziņā šis ir pagrieziena punkts viņa dzīvē, jo viņš beidzot sācis iepazīt sevi. Pie tā būtu labi nonākt katram cilvēkam. Tas nozīmē iekšēju darbu un drosmi paskatīties acīs patiesībai. Sevis pazīšana ir šā darba auglis, rezultāts. Cilvēki ir ļoti nepacietīgi, augli grib uzreiz, kaut nav to vēl pat iesējuši. Gribas zemenītes sniegt. Bet zināmām lietām mūsu iekšējā dzīvē vajadzīgs laiks, lai tās atklātos. Meditācijas skaistums ir tajā, ka tā palīdz cilvēkam ieraudzīt sevi.

Kāpēc izglītotiem, ar kritisku prātu apveltītiem cilvēkiem bieži vien ir tik grūti sev pietuvoties - gandrīz vai rodas neērtības sajūta?

Biznesa pasaulē, arī mākslā, zinātnē, bieži pat neapzinoties, dzen uz priekšu lielas ambīcijas. Bieži šīs ambīcijas ir neapzināta kompensācija par notikumiem cilvēka pagātnē, piemēram, mīlestības, cieņas trūkumu bērnībā. Viņi vēlas kontrolēt visu.

Bijušais Kanādas premjerministrs Pjērs Trudo bija ļoti veiksmīgs un gudrs cilvēks. Brauca pie mums uz klosteri medītēt. Teica, ka lielākās grūtības viņam sagādā nespēja atbrīvoties, vēlēšanās visu kontrolēt. Taču viņš labi izprata, ka meditācijā cilvēks dodas uz kādu dziļāku vietu sevī, kur loģikas apsvērumiem vairs nav tik lielas varas. Tas, protams, ir drosmīgs lēciens.

Interesanti, ka aktīvi cilvēki, kuri mēģinājuši medītēt, bieži vien lielākās atklāsmes piedzīvo savas karjeras augstākajā punktā - tad viņi saprot, ka ir kas vairāk par savu sociālo lomu.

Cik ilgu laiku jums pašam vajadzēja, kamēr medītējot sajūtāt sevī dziļāku esības slāni?

20 gadu vecumā sāku apzināties savas iekšējās barjeras, konfliktus. Sapratu, ka kaut kas jāmaina. Man ļoti paveicās ar [kristīgās meditācijas] skolotāju Džonu Meinu. Tā ir liela Dieva žēlastība - sastapt cilvēku, kas nevis pasaka, bet parāda, kā iet garīgo ceļu. Ja es nebūtu viņu sastapis, droši vien nākamās 30 gadus pavadītu diezgan lielā putrā. Varbūt es būtu karjerā veiksmīgs, bet ne laimīgs.

Vai tagad jūtaties laimīgs? Ja tā, kur šī laime sakņojas?

Jā, esmu laimīgs. Lai gan arī es mēdzu satraukties - pēc rakstura esmu diezgan nepacietīgs. Liels laimes avots man ir Kristus mistērija. Ar katru dienu šis noslēpums kļūst aizvien lielāks un vienlaikus reālāks. Tas visām citām manām pieredzēm piešķir dziļumu un vienotības sajūtu.

Kas, jūsuprāt, ir vissmagākā trauma, ar ko cilvēkam nākas saskarties - vai tā varētu būt nāve?

Bailes no nāves un nāve ir lielākā represija cilvēkiem. Tāpēc visas garīgās tradīcijas mudina to apzināties. Katru dienu atcerēties, ka esam mirstīgi. Tas mūsdienu patērētājsabiedrībai šķiet ļoti drūmi - mums gribētos domāt, ka mūžīgi turpināsim patērēt visus labumus. Ja šīm bailēm ieskatāmies acīs, tās zūd.

Ir dažādi traumu veidi, bet viens no lielākajiem ir nežēlība. Ne tikai fiziskā, kara nežēlība. Arī emocionālā, ko cilvēki vērš cits pret citu. 75% no cilvēkiem, kuri nokļūst cietumā, bērnībā tikuši kaut kādā veidā pazemoti. Jautājums - vai mēs vispār ar likumu palīdzību varam atrisināt nežēlības problēmu? Tas ir jautājums par dziļiem mūsu psihiķes līmeņiem. Sabiedrību no nežēlības izpausmēm pasargā dziļi iesakņojušies tabu, tomēr aizvien nežēlība turpina pastāvēt.

Bieži vien no malas kristieši izskatās tādi dūdieviņi - priecīgi, mīļīgi. Tas šķiet liekulīgi, jo cilvēka iekšējā pasaule diez vai ir tik vienkārša.

Jā, kristieši var šķist dīvaini ļautiņi. Bet tādi var šķist arī daudzi citi. Freids teicis, ka reliģija ir kolektīvā neuroze. Reliģiju bīstamība ir tas, ka tās ar visiem noteikumiem un regulējumiem var izveidot pārāk biezu sienu starp cilvēku un Dievu. Jebkuras reliģijas lielais pārbaudījums - vai tā mūs padara mīlošākus?

Bet reliģisko instinktu no cilvēka nevar izraut, tas dziļi psihē ir. Vēl jāteic, ka reliģija bez garīguma ir mirusi. Jēzus mācība par lūgšanu ir mācība par meditāciju. Tā mudina ieiet sevī un no šīs slēptās vietas sarunāties ar Dievu. Patiesībā Jēzus ir meditācijas skolotājs.

Vai daudz pārmetumu esat saņēmis no konservatīvā baznīcas spārna?

Nedomāju, ka birkas «konservatīvs» vai «liberāls» daudz ko palīdz. Lielākajā daļā pasaules baznīcu kristīgo meditāciju pieņem. Tagad jau izskan aicinājumi mācīt kristīgo meditāciju katoļu skolās, tūkstošiem bīskapu pasaulē to atbalsta. Tas ir rezultāts mūsu kopienas attīstībai 30 gadu garumā. Latvija mazliet ir izkritusi no laika.

Man kristietība nozīmē spēju pāraugt pāri savām bailēm. Mūsu kultūra dziļi sakņojas bailēs, ar tām operē. Reliģiski noskaņoti cilvēki vienmēr par kaut ko strīdēsies, mēģinās pierādīt savu taisnību. Mums jāmacās citus cienīt. Pieņemt, ka esam dažādi.

Jūs ieminējāties par meditāciju bērniem. Tas skan dīvaini, jo bērni ir spontāni - kā gan viņiem sniegt šādu pieredzi?

Tieši tāpat kā pieaugušajiem - apsēsties, sēdēt mierīgi un rāmi. Palaist vaļā domas. Atkārtot meditācijas vārdus, koncentrējoties uz tiem. Pieredze rāda, ka bērniem patīk meditēt. Parasti par to brīnās gan skolotāji, gan vecāki. Tas bieži vien maina pieaugušo uzskatus, uz ko bērni ir spējīgi. Mūsdienās vairs nav jautājuma, kāpēc mācīt meditāciju skolās, bet - kāpēc to nedarām? Pat ja neskatāmies no dziļi garīgām pozīcijām, tā vienkārši ir laba prasme dzīvei - spēja koncentrēties. Tas padara bērnus priecīgākus, līdzsvarotākus un labākus attieksmē pret citiem.

ZELTA VĀRTU VĒSTIS

LĪDZ 28. AUGUSTAM SAŅEMTIE ZIEDOJUMI

Zelta Vārtu Vēstīm

Ivars Plescovs 25.00

Draudzes budžeta vajadzībām

Dzintra Pružinskis 25.00 Edīte Leitis 25.00

Jāņa Petričeka piemiņai – draudzes budžeta vajadzībām

Ruta Petričeks 100.00

Imanta Vilciņa piemiņai – draudzes budžeta vajadzībām

Ainis Priedīte 100.00

DRAUDZES DIEVKALPOJUMU APMEKLĒJUMS UN KOLEKTES

12. maijā, San Francisco:	14 apmeklētāji,	\$65 kolekte;
19. maijā, San Francisco:	7 apmeklētāji,	\$71 kolekte;
23. maijā, San Francisco:	7 apmeklētāji,	\$50 kolekte;
2. jūnijā, San Francisco:	11 apmeklētāji,	\$80 kolekte;
8. jūnijā, Sacramento:	33 apmeklētāji,	\$220 kolekte;
9. jūnijā, San Francisco:	12 apmeklētāji,	\$62 kolekte;
16. jūnijā, San Francisco:	20 apmeklētāji,	\$183 kolekte;
7. jūlijā, San Francisco:	12 apmeklētāji,	\$76 kolekte;
2. jūnijā, San Francisco:	11 apmeklētāji,	\$80 kolekte;
4. augustā, San Francisco:	11 apmeklētāji,	\$61 kolekte;
4. augustā, Los Gatos:	11 apmeklētāji,	\$100 kolekte;
17. augustā, Sacramento:	17 apmeklētāji,	\$170 kolekte;
18. augustā, San Francisco:	26 apmeklētāji,	\$230 kolekte;
25. augustā, San Francisco:	12 apmeklētāji,	\$125 kolekte

Šobrīd minimālās draudzes nodevu likmes:

Strādājošiem: \$200 gadā, pensionāriem \$175 gadā un studentiem \$10 gadā (tikai LELBA un Apgabala nodeva)

AICINĀM UN ATGĀDINĀM ARĪ ATBALSTĪT „ZELTA VĀRTU VĒSTU” IZDOŠANU AR JŪSU ZIEDOJUMIEM

DRAUDZES VALDE

Prāvests Kārlis Žols: 2712 Oak Rd., Apt. 65, Walnut Creek, CA 94597, tel.(925) 788 1101, e-pasts: kazols@msn.com; karliszols@gmail.com

Priekšnieks Gvīdo Bergmanis: 678 Daffodil Dr., Benicia, CA 94510, tel. (707)748-0138, e-pasts: gbergsf1@aol.com

Priekšnieka vietniece Jogita Jurevska: 1116 Tapis Way, Pacifica, CA 94044, tel. (650)359-4025

Sekretāre Rasma Rekšāne: 1671 46th Ave., SanFrancisco, CA 94122, tel. (415)566-5473

Kasieris Aivars Savelis: 4107 39th Ave., Oakland, CA 94619, tel.(510)531-3865, e-pasts: aivarss@aol.com

Grāmatvede Inta Vodopals: 79 Wild Iris Road, San Geronimo, CA 94963, tel: (415) 488-4961

Dāmu komitejas vadītāja Ingrīda Skrabe: 205 University Ave., Los Gatos, CA 95030, tel.(408)395-2613

Valdes loc. Rasma Bīns: 1235 Diamond St., San Francisco, CA 94131, tel. (415) 824-9575

Sekretāra palīgs Maigonis Norāns: 12635 Indio Court, Saratoga, CA 95070, tel. (408) 252-1423, e-pasts: noransm@aol.com

Valdes loc. Anita Greenband: 443 Alberto Way, #124, Los Gatos, CA 95030, tel: (408)-656-9898

Valdes loc. Gundega Nīgale: 4976 Harmony Way, San Jose, CA 95130, tel: (408) 379-9685

Valdes loc. Kārlis Veilands: 876, West Iowa Ave., Sunnyvale, CA 94086, tel: (408)-813-7100

REVĪZIJAS KOMITEJA

Priekšsēdis Artis Salmiņš: 829 Juana Ave., San Leandro, CA 94577, tel.(510)483-5803, e-pasts: artsalmins@aol.com

Priekšsēža vietnieks Laimonis Bērziņš: 1239 Bay St., Alameda, CA 94501, tel.(510)522-1713

Sekretārs Uldis Ramāns: 1631 St. Norbert Dr., Danville, CA 94526, tel.(925)837-9552, e-pasts: auramans@sbcglobal.net

Zelta Vārtu Vēstu nesaņemšanas gadījumā lūdzam zvanīt mācītājam Kārlim Žolam

**Ziemeļkalifornijas latviešu sabiedrības
notikumu kalendārs**

SEPTEMBRIS

20. septembris, piektdiena

7:00 PM Draudzes namā

Stāstījums/foto šovs/pārsteigums par 2013. gada jūlija ekspedīciju uz Krievijas Tālajiem Austrumiem un Sibīriju kopā ar fondu „Sibīrijas bērni”. Iespaidos dalīsies Taira Zoldnere un Kāris Žols.

Ieeja pret ziedojumiem \$5.00 Vēlams paņemt līdzīgu mazu „groziņu”. Darbosies bārs. Visi laipni lūgti.

28. septembris, sestdiena

4PM Valmieras teātra izrāde “Bezkaunīgie veči”

OKTOBRIS

12. oktobris, sestdiena

4PM trio „Šmite, Kārkle, Cinkuss” koncerts

20. oktobris, svētdiena

Draudzes Bazārs pēc Pļaujas svētku dievkalpojuma

**ZK Latviešu Draudzes nams - 425 Hoffman Ave, San Francisco, CA, 94114
Telefons: 415-550-9056**

DRAUDZES NAMA LIETOŠANAS JAUTĀJUMOS ZVANIET

SALLIJAI FILICAI, TEL. 415-550-9056